Contributed by Habash Khalil
donderdag, 12 juli 2012 - Last Updated donderdag, 12 juli 2012

Alle media concentreren zich op het gewapende conflict tussen het criminele Syrische regime en de gewapende oppositie, moedig,maar onvoldoende bewapend, of beschrijven de Syrische revolutie als een burgeroorlog tussen religieuze meerderheden en minderheden. Door dit te doen, plaatsen ze het regime en de volksbeweging op gelijke voet. Dit beeld van de Syrische revolutie staat ver af van de werkelijkheid: de acties van de bevolking zijn de belangrijkste verzetsdaad tegen het autoritaire regime.

Wij miskennen het belang van het gewapend verzet niet en we veroordelen het ook niet, integendeel zelfs, omdat dit het recht van het Syrische volk uitdrukt om zich te verdedigen tegen de onderdrukking door het regime. Dit artikel gaat voornamelijk over die miljoenen moedige Syriërs die in heel het land betogen voor rechtvaardigheid, vrijheid en waardigheid en die men nogal eens vergeet in de media.

Terwijl de waarnemingsmissie van de VN werd opgedoekt omwille van de voortdurende repressie en geweld oor het regime, zet de volledige internationale gemeenschap, zonder uitzonderingen, haar poging verder om in Syrië een oplossing van het Jemenitische type in werking te stellen, zoals we dat hebben kunnen vaststellen tijdens de ontmoetingen tussen Amerikaanse en Russische regeringsleden. De Jemenitische oplossing bestaat er in om de top van het regime te verwijderen, de diktator Bashar Al Assad, en de rest van zijn structuur te behouden. In hun eigen belang hebben de grootmachten er geen enkel belang bij dat dit regime verdwijnt (1). Het Syrische volk rekent dus op haar eigen moed en volharding en de solidariteit van andere volkeren om een einde aan dit regime te maken.

Een echte volksbeweging

De volksbeweging in Syrië heeft zich eigenlijk niet teruggetrokken uit de straten, de universiteiten en de werkplaatsen ondanks de veelvormige, politiek en militaire, repressie door het regime.

De “bliksemacties” (flash mobs) en andere marsen worden verder georganiseerd, alsook manifestaties op openbare plaatsen en op plekken die tot nu toe geen belangrijke mobilisaties hebben gekend.

De slogan “Stop de slachtingen, wij willen bouwen aan een democratische en civiel Syrië” werd enkele maanden geleden door een jonge activiste gelanceerd. Zij bevond zich alleen voor het parlement. Dit ordewoord werd in heel het land overgenomen door groepen van jonge militanten, nadat zij door de veiligheidsdiensten werd gearresteerd.

De universiteiten zijn nog steeds haarden van verzet. Aan de universiteit van Aleppo hebben in mei en eerder belangrijke manifestaties plaats gehad. Zij werden gewelddadig onderdrukt door de veiligheidsdiensten die vier personen hebben gedood en honderden anderen hebben aangehouden. Vandaag gaat er geen week voorbij zonder dat de spreekkoren en liederen van de studenten van de Universiteit van Damascus worden gehoord op het presidentiële paleis, dat enkele honderden meters verder ligt. Aan de universiteiten van Deraa et Deir Al-Zur vinder er bijna dagelijks betogingen plaats. De universiteit van Aleppo heeft haar cursussen opgeschort omdat zij een nog belangrijkere opstand van de jongeren verwachten, terwijl aan de universiteit van Homs de kogels talrijker zijn dan boeken.

Studenten vertegenwoordigen volgens de Unie van vrije studenten in Syrië (SFSU) een kwart van de

slachtoffers sinds het begin van de revolutie in maart 2011, De Unie, opgericht op 29 september 2011 om te strijden tegen het regime, richtte een politiek en syndicaal bastion van verzet op voor een democratische maatschappij binnen de studentenbeweging. De vakbond organiseert vrije studentenbetogingen en het volksverzet in de universiteiten over gans het land.

De werkende bevolking wordt ook onderdrukt

De werknemers zijn eveneens het slachtoffer van de repressie. In december 2011 waren er geslaagde burgerlijke campagnes van burgerlijke ongehoorzaamheid en algemene stakingen. Zij hebben belangrijke delen van het land lamgelegd en toonden zo aan dat de mobilisatie van de arbeidersklasse en van de uitgebuitenen zich in het hart van de Syrische revolutie bevindt. Daarom dat de diktatuur in een poging om de dynamiek van het verzet te breken tussen januari 2011 en februari 2012 85.000 werknemers heeft ontslagen en 187 fabrieken heeft gesloten (volgens officiële cijfers).

Het Syrische volk is blijven herhalen dat het het sektarisme verwerpt, ondanks alle pogingen van het regime om dit gevaarlijke vuur aan te poken. De betogingen en solidariteitsboodschappen tussen Syriërs onderling zijn niet gestopt. De volksbeweging heeft haar strijd voor de eenheid van het Syrische volk en tegen de verdeeldheid herbevestigd, dit door een gevoel van nationale en sociale solidariteit te ontwikkelen dat de etnische en geloofsverschillen overstijgt.

Dus, in tegenstelling met wat de media eenvormig verklaren, blijven de volksacties de belangrijkste vorm van verzet van het Syrische volk. Deze realiteit behaagt de macht zeker niet, die poogt om alle leden van de oppositie af te schilderen als islamitische extremisten die gecontroleerd worden door het Saoudische regime. Het is daarom dat zij , sinds het begin van de opstand, personaliteiten en activisten die voorstander zijn van vreedzame volkse strategieën om het regime omver te werpen , tot doelwit maakt. Zij worden massaal gearresteerd, gefolterd of vermoord door de autoriteiten, of in ballingschap gedwongen.

Het Syrische volk verzet zich ondanks alles en zet haar strijd verder voor de opbouw van een nieuw democratisch, sociaal, civiel en werkelijk onafhankelijk Syrië. De revolutie gaat verder tot de overwinning!

Leve de Syrische revolutie en glorie aan de martelaren!

Noot:

(1) Zie het artikel Syrie ou les contradictions de la Gauche op de website van ESSF.

Dit artikel verscheen eerder in het Zwitserse SolidaritéS. Vertaling door Bruno De Wit.